

REKLAČKA KE SPISU DTS 930/2017
PROSÍM O VÝMAZ

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
Odbor památkové péče

Aut. Souř.

MHMPXP60Q001

Urad mestske casti Praha 6

Doruceno: 09.03.2017

MCP6 024006/2017

listy: přílohy:1

mcp6es65544675

Dle rozdělovníku

VÝMAZ PROVEDEN

Váš dopis zn./ze dne Č.j. Vyřizuje / linka Datum
MHMP 339336/2017 Ing. arch. M. Chalupka / 3158 06.03.2017
Sp. zn.
S-MHMP 2147929/2016 Chalupka Počet listů 9/ příloh 0

Věc: pozemek parc.č. 1272/1, k. ú. Dejvice, ul. Na Pernikářce, Praha 6

ZÁVAZNÉ STANOVISKO

Magistrát hl. m. Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako dotčený orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy věcně a místně příslušný podle § 29 odst. 2 písm. b), e) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, posoudil žádost vlastníka dotčené nemovitosti, společnosti Nová Pernikářka a.s., se sídlem Opletalova 1284/37, 110 00 Praha 1, IČO: 27882489, kterou podal Petr David, nar. 13.1.1964, se sídlem Voršílská 2085/3, 110 00 Praha 1, IČO: 74824295, v zastoupení na základě plné moci a pověření ze dne 16.12.2016, o vydání závazného stanoviska ve věci **odstranění západního a severního křídla hospodářských budov na pozemku parc.č. 1272/1, k. ú. Dejvice, ul. Na Pernikářce, Praha 6,**

který je v ochranném pásmu památkové rezervace v hl. m. Praze, vyhlášeném rozhodnutím býv. odboru kultury NVP č.j. Kul/5-932/81 ze dne 19.5.1981 o určení ochranného pásma památkové rezervace v hl. m. Praze a jeho doplnkem ze dne 9.7.1981, kterými se určuje toto ochranné pásmo a podmínky pro činnost v něm,

spočívající v úpravách s následujícími podrobnostmi:

- objekt se dvěma nadzemními podlažími a půdou, půdorysného tvaru písmene L o rozměrech 6,9 x 34,6 m (delší část objektu) a 6,9 x 20,7 m (kratší část objektu),
- svislé nosné konstrukce vyžděné z kamenného, cihelného a smíšeného zdiva,
- stropní konstrukce 1. NP tvoří klenby,
- stropní konstrukce 2. NP – dřevěné trámové,
- sedlová střecha – dřevěný hambalkový krov, střecha pokryta pálenou taškou bobrovkou – korunové krytí, různých sklonů střechy od cca 40 - 45° s výškou

Sídlo: Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1
Pracoviště: Jungmannova 35/29, 110 00 Praha 1
tel.: Kontaktní centrum: 12 444, fax: 236 007 157
e-mail: posta@praha.eu, ID DS: 48ia97h

Elektronický podpis - 3.3.2017

Certifikát autora podpisu:
Jméno: Mgr. Jiří Štáhl
Vydal: ACAeID2.1 - Qualified ...
Platnost do: 2.8.2017

- hřebene 323,20 m.n.m., podlaha 1.NP ve výšce 313,64 m.n.m., nižší úroveň podlahy 313,16 m.n.m., štíty s kruhovým okénkem a s atikovými přesahy;
- výplňové prvky oken částečně původní dřevěné špaletové šestitabulkové, částečně novodobé, dveře a vrata novodobá;
 - dvě jednoramenná schodiště (jedno v čele kratší severní části, druhé u jižní štítové stěny);

a vydává podle ustanovení § 14 odst. 2 v souladu s § 14 odst. 3, § 44a odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, toto **závazné stanovisko podle § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád**, ve znění pozdějších předpisů:

Provedení navrhovaných prací v rozsahu předložené projektové dokumentace pro stavební řízení „Rodinný dům Pernikářka – odstranění stavby části hospodářských budov“, kterou zpracovala Studio pha s.r.o., se sídlem Haštská 27, 110 00 Praha 1, IČO: 63988470, v 11/2016, a „Stavebně technický průzkum objektu v ulici Na Pernikářce 59/15, Praha 6 – truhlárna“ (ČVUT v Praze, Kloknerův ústav, v 4/2015), je z hlediska zájmů státní památkové péče **p ř í p u s t n é** bez podmínek.

Odůvodnění:

Podle ustanovení § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, byla dne 1.12.2016 podána oprávněnou osobou žádost o vydání závazného stanoviska k návrhu výše uvedeného odstranění části stavby v rozsahu předložené dokumentace.

Žádost obsahuje následující doklady a podklady:

- výpis z katastru nemovitostí
- výpis z obchodního rejstříku
- plné moci
- projekt identifikovaný
- Stavebně technický průzkum objektu v ulici Na Pernikářce 59/15, Praha 6 – truhlárna

MHMP OPP požádal dne 8.12.2016 Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště Praha (dále jen NPÚ), o zpracování písemného vyjádření k předloženému návrhu v zákonné lhůtě 20 ti dnů ode dne doručení žádosti o jeho vypracování.

Dne 20.12.2016 NPÚ požádal o prodloužení lhůty na zpracování odborného vyjádření z důvodu velmi složitého případu o 30 dní, tj. do 30.1.2017. MHMP OPP žádost akceptoval.

Ve smyslu ustanovení § 14 odst. 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, bylo ve věci vydáno písemné vyjádření NPÚ č. j. 311/96881/2016 ze dne 17.1.2017, které MHMP OPP obdržel dne 17.1.2017. Ve svém vyjádření tato odborná organizace považuje navrhované práce za vyloučené.

Odůvodnění výroku NPÚ:

„Posuzovaný návrh počítá se zachováním pouze východního křídla komplexu hospodářských budov. Předložená demolice se tedy týká podstatné části historických hospodářských objektů, jejichž hodnota spočívá zejména v jejich historické urbanistické příslušnosti k areálu usedlosti Pernikářka, který je jednotným a homogenním celkem. Jejich odstraněním by došlo k zásadní změně a poškození charakteru celého areálu ve vazbě na kulturní památku - hlavní objekt. Realizace předloženého návrhu – demolice, by byla zcela v rozporu s touto závaznou právní normou.“

Žadateli byla analogicky podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, před vydáním závazného stanoviska ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům závazného stanoviska. Žadatel této možnosti využil dne 1.2.2017 a požádal o prodloužení lhůty k doložení svého vyjádření k podkladům o 14 dní, tj. do 16.2.2017. MHMP OPP žádost akceptoval.

Dne 15.2.2017 žadatel uplatnil námitky:

I.

„Na žádost MHMP-OPP doručenu dne 12. 12. 2016 předložil Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v hl. m. Praze (dále jen "NPÚ") dne 17. 1. 2017 odborné vyjádření (č.j. NPÚ- 311/96881/2016) sloužící jako podklad pro vydání správního rozhodnutí ve věci parc. č. 127211, k.ú. Dejvice, Na Pernikářce, Praha 6 (dále jen "vyjádření"). V předmětném vyjádření NPÚ uvedl, že z hlediska památkové péče je předložený návrh na demolici západního a severního křídla hospodářských budov objektu Na Pernikářce vyloučený. Svůj názor NPÚ odůvodnil tím, že usedlost Pernikářka s rozlehlou zahradou je cenným dokladem historického vývoje Prahy a rozhodnutím Ministra kultury ze dne 18. 5.2016, kterým byl stanoven rozsah kulturní památky, došlo k nelogické situaci, kdy dotčené hospodářské objekty a ostatní části, přestaly být součástí kulturní památky (kulturní památkou zůstal pouze obytný objekt č. 59). Z těchto důvodů NPÚ ÚOP PR dne 5. 10.2016 podal podnět k doprohlášení usedlosti (zbyvajících částí) za kulturní památku (č.j. NPÚ- 311/73661/2016). NPÚ dále svůj nesouhlas s demolicí odůvodňuje odkazem na Úmluvu o ochraně architektonického dědictví Evropy a rovněž tím, že navrhovaná demolice se nachází v lokalitě, která je součástí ochranného pásma památkové rezervace v hl. m. Praze. Účastník řízení s názorem NPÚ obsaženým v jeho odborném vyjádření nesouhlasí, a to z důvodů uvedených níže.

II.

Rozhodnutím ministra kultury ze dne 18. 5. 2016, c. J.: MK 34092/2016 OLP, bylo změněno rozhodnutí Ministerstva kultury, č.j. MK 10806/2016 OPP, sp. zn. MK-S 7181/2015 OPP ze dne 12.2. 2016 tak, že "rozsah kulturní památky evidované v pod T. Č. Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod r. Č. 40490/1-1486 jako soubor "Usedlost Pernikářka" je: obytná budova čp.59 na pozemku parc. Č. 1272/2, k.ú: Dejvice, okres Praha - hlavní město."

V této souvislosti je nezbytné připomenout, že ministr je nejvyšším správním orgánem v řízeních vedených dle zákona Č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, a obecně v řízeních týkajících se památkového fondu a že proti jeho rozhodnutí se není možné odvolat. Národnímu památkovému ústavu jako odborné instituci památkové péče nepřísluší toto rozhodnutí nikterak posuzovat ani kriticky hodnotit,

podobně jako by to nepříslušelo ani jinému správnímu orgánu podřízenému ministru kultury. Národnímu památkovému ústavu nezbyvá než toto rozhodnutí, kterým je vázán, akceptovat, to znamená vzít na vědomí, že předmět žádosti není kulturní památkou a ani kulturní památkou dle výše uvedeného rozhodnutí ministra nikdy nebyl a dle toho formulovat odborné vyjádření. Nenachází se zároveň ani na území žádné památkové zóny, ale pouze na území Ochranného pásma Pražské památkové rezervace, která je však určeno k ochraně této rezervace, nikoliv staveb na území ochranného pásma se nalézajících (viz dále). Z tohoto důvodu je vyjádření Národního památkového ústavu ve věci irelevantní.

III.

Odmítnout je třeba i argument týkající se ochranného pásma památkové rezervace v hl. m. Praze, který dle NPÚ brání v demolici hospodářských budov. V dané otázce je především nutné odlišovat mezi vlastní městskou památkovou rezervací, kterou tvoří centrum hl. m. Prahy, a ochranným pásmem, a to nejen proto, že do ochranného pásma spadá 80% procent Prahy, včetně některých panelákových sídlišť (např. sídliště v Krči či Braníku).

Ochranné pásmo pražské památkové rezervace představuje nejmírnější stupeň památkové ochrany. Obecně ochranné pásmo slouží k omezení stavebních a jiných zásahů, které by mohly ohrozit výjimečné hodnoty statku jako je například silueta města či jeho terénní horizonty. V daném případě bylo ochranné pásmo určeno rozhodnutím Národního výboru hlavního města Prahy č. j. KuV5-932/81 ze dne 19.5.1981 o určení ochranného pásma památkové rezervace v hl. m. Praze a jeho doplňkem ze dne 9. 7. 1981, kterými se určuje uvedené ochranné pásmo a podmínky pro činnost v něm.

V předmětném rozhodnutí jsou stanoveny 4 podmínky:

1. V ochranném pásmu není dovoleno provádět takové stavební a jiné zásahy, které by narušily nebo ohrozily hodnoty pražské památkové rezervace.
2. Při pořizování územně plánovací, přípravné a projektové dokumentace, při provádění staveb a stavebních úprav, zásazích do terénních útvarů a městské zeleně je nutno dbát, aby nebyla změnami půdorysné, hmotové a výškové konfigurace zástavby a přírodních prvku v území ochranného pásma oslabena nebo porušena urbanistická kompozice, měřítko a silueta pražské památkové rezervace.
3. V ochranném pásmu nelze umísťovat zařízení a stavby, které by svými důsledky narušovaly životní prostředí a stavební fondy pražské památkové rezervace (zejména znečišťováním ovzduší a vod, únikem škodlivých látek, hlukem, vibracemi, veškerými druhy záření, hromaděním odpadu apod.).
4. Při veškeré nové výstavbě a přestavbě je třeba zvláště sledovat působení stavebních souborů a výškových objektů na terénních horizontech města, které se pohledově uplatňují ve vztahu k území pražské památkové rezervace.

Ochranné pásmo tedy obecně slouží k ochraně toho statku, k jehož ochraně bylo vymezeno, neslouží k ochraně sebe sama, tzn. v Praze jsou předmětem ochrany výhradně hodnoty pražské památkové rezervace, k jejichž ochraně bylo vymezeno ochranné pásmo. Při posuzování zamýšlených prací z hlediska zájmů státní památkové péče jsou tedy irelevantní hodnoty ochranného pásma jako takového a dané konkrétní nemovitosti a je třeba se zabývat pouze tím, zda zamýšlené práce

naruší hodnoty pražské památkové rezervace. Navrhovaná demolice hospodářských budov nemá žádný vliv na hodnoty pražské památkové rezervace (např. Pražského hradu), které nemůže nijak narušit a také nenaruší. Uvedený argument je tak v posuzované věci zcela irelevantní.

IV.

Odivodňuje-li pak NPÚ své negativní vyjádření odkazem na Úmluvu o ochraně architektonického dědictví Evropy ze dne 3. 10. 1985 (č. 73/2000 Sb. m. s.), je třeba uvést, že si NPÚ tuto úmluvu vykládá značně extenzivně a účelově a bez znalosti její právní povahy.

Tato mezinárodní úmluva se neuplatňuje a ani nemůže uplatňovat ve správní praxi přímo, ale prostřednictvím zákona Č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči. V rámci správního řízení rozhodl ministr kultury ve věci tak, jak rozhodl a bylo výše uvedeno. Proto je i odkaz na tuto úmluvu v daném řízení irelevantní, nicméně pro uvedení věci na pravou míru účastník dále konstatuje, že neodmítá ochranu kulturních památek, avšak kulturní památkou je pouze objekt č.p. 59, který představuje ranně klasicistní objekt z konce 18. století s architektonicky zajímavým průčelím, jehož se žádné demoliční práce netýkají a ani jej neohrožují, neboť základy hospodářských budov, jejichž demolice je navrhována, nebudou odstraňovány, tzn. uvedené činnosti budou plně v souladu s požadavky předmětné úmluvy. Hospodářské budovy navržené k demolici jsou sice součástí celku, ale vývojově značně diferencovaného a ve své současné podobě pocházejícího až z 60. let 19. století, bez vlivu na ně nezůstaly ani poslední desetiletí, kdy objekt byl užíván různými subjekty k různým účelům.

V.

Pokud pak jde o tvrzení týkající se údajné nedostatečnosti podrobnosti zpracování Dokumentace pro odstranění stavby a nesouladu s požadavky uvedenými ve vyhlášce 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, v platném znění, účastník s tímto názorem nemůže souhlasit. Podle přílohy Č. 8 předmětné vyhlášky, která stanoví "náležitosti dokumentace bouracích prací", platí, že: "Dokumentace musí vždy obsahovat části A až E s tím, že rozsah a obsah jednotlivých částí bude přizpůsoben druhu a významu stavby, jejímu umístění, objemu, použitým materiálům a stavebně technickému provedení."

Předložená dokumentace obsahuje všechny nezbytné části, které tato vyhláška vyžaduje, a dle názoru účastníka a jeho předchozích zkušeností s obdobnými projekty je přizpůsobena jejímu druhu a významu, jakož i fázi řízení. Navíc je třeba připomenout, že zpracování této dokumentace pro účely orgánů památkové péče nijak nevyplývá z právního statutu Pražské památkové rezervace.

VI.

Na závěr si pak účastník dovoluje poukázat na § 14 odst. 6 zákona Č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, podle něhož příslušný orgán státní památkové péče vydá závazné stanovisko po předchozím písemném vyjádření odborné organizace státní památkové péče s tím, že toto vyjádření předloží odborná organizace nejpozději ve lhůtě 20 dnů ode dne doručení žádosti o jeho vypracování, nestanoví-li orgán státní památkové péče ve zvlášť složitých případech lhůtu delší, která nesmí být delší než 30 dnů. Pokud ve lhůtě 20 dnů nebo v prodloužené lhůtě příslušný orgán státní památkové péče písemné vyjádření neobdrží, vydá závazné stanovisko bez tohoto vyjádření. Jak vyplývá z vyjádření, obdržel NPÚ žádost o vyjádření dne 12. 12. 2016, tzn. lhůta pro vyjádření uplynula dne 2.1. 2017, resp. dne 10.1. 2017, pokud by se jednalo o "zvlášť složitý případ", což ale podle všeho případ

účastníka není, tzn. dávno předtím, než NPÚ své vyjádření předložil.

V návaznosti na shora uvedené účastník řízení navrhuje, aby MHMP-OPP vydal závazné stanovisko, podle něhož provedení navrhovaných demoličních prací v rozsahu předloženého návrhu je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné.

Názor MHMP OPP k jednotlivým námitkám dle odstavců:

Ad. II.: MHMP OPP akceptuje námitku ve věci rozhodnutí Ministra kultury jakožto „nejvyššího správního orgánu v řízeních vedených dle zákona Č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění“, s tím, že si je vědom, že proti jeho rozhodnutí se již nelze odvolat. Z toho důvodu MHMP OPP akceptuje též námitku, že „předmět žádosti není kulturní památkou a ani kulturní památkou dle výše uvedeného rozhodnutí ministra nikdy nebyl“.

Ad. III.: MHMP OPP akceptuje námitky ve věci situování objektu v ochranném pásmu Pražské památkové rezervace (dále jen PPR) a námitky ve smyslu upřesnění pravomocí správního orgánu při rozhodování o záměrech v ochranném pásmu PPR.

Ad. IV.: MHMP OPP akceptuje námitku, že „V rámci správního řízení rozhodl ministr kultury ve věci tak, jak rozhodl a bylo výše uvedeno. Proto je i odkaz na tuto úmluvu (Úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy ze dne 3. 10. 1985), (č. 73/2000 Sb. m. s.) v daném řízení irelevantní“.

Ad. V.: MHMP OPP akceptuje námitku ohledně rozsahu předložené dokumentace. Po doplnění chybějících částí je řešená dokumentace kompletní.

Ad. VI.: MHMP OPP neakceptuje námitku ohledně 20 denní lhůty pro vydání odborného vyjádření NPÚ, neboť dne 20.12.2016 NPÚ požádal o prodloužení lhůty na zpracování odborného vyjádření z důvodu velmi složitého případu o 30 dní, tj. do 30.1.2017. Dne 17.1.2017 pak MHMP OPP obdržel očekávané odborné vyjádření.

MHMP OPP, který žádost posoudil, se neztotožnil s písemným vyjádřením NPÚ s tím, že provedení prací, uvedených v předloženém návrhu, je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné bez podmínek.

Povinnost oznámit záměr stavební činnosti na území s archeologickými nálezy Archeologickému ústavu a umožnit provedení záchranného archeologického výzkumu vyplývá stavebníkům, a to již od doby přípravy stavby, přímo z ustanovení § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, proto nelze o takové povinnosti rozhodovat ve správním řízení.

Pozemek parc.č. 1272/1, k. ú. Dejvice, ul. Na Pernikářce, Praha 6 s odstraňovanými stavbami na něm se nachází v ochranném pásmu památkové rezervace v hl. m. Praze, vyhlášeném rozhodnutím býv. odboru kultury NVP č.j. Kul/5-932/81 ze dne 19.5.1981 o určení ochranného pásma památkové rezervace v hl. m. Praze a jeho doplňkem ze dne 9.7.1981, kterými se určuje toto ochranné pásmo a podmínky pro činnost v něm.

Dotčený areál usedlosti, je zasazen do nízké obytné zástavby umístěné převážně ve svažitém terénu. Objekt viniční usedlosti Pernikářka, jejíž název pochází z poloviny 17. století, kdy vinici vlastnil Václav Doležal, měšťan a perníkář na Starém Městě, byl barokně upravován pravděpodobně mezi lety 1691 – 1700, kdy byla na vinici

postavena kaple sv. Michaela. Na začátku 19. století byla usedlost přestavěna na letní sídlo, pozdně klasicistní úprava proběhla snad v 60. a 70. letech 19. století. Původní rozloha areálu je ohrazena vysokou, původně opukovou zdí, v jižní části degradovanou. V současnosti je parková část s hřištěm od předmětných hospodářských pozemků s vlastními budovami usedlosti oddělena pletivým plotem a jen ohradní opuková zeď naznačuje, že obě části tvořily kdysi jeden areál.

Usedlost je v přijatelném stavu, vyžaduje pouze dílčí úpravy. Do nedávné doby užíval usedlost s hospodářskou částí zahrady ústav experimentální botaniky, byly zde prováděny především udržovací práce.

Pozemky v okolí usedlosti byly původně vinicí, skica stabilního katastru (1840 - 1842) zachycuje již jenom polnosti, zahradu menší výměry, malý okrouhlý lesík a cestu se stromořadím vedoucí ve směru od západu od usedlosti Beránka k usedlosti Pernikářka. Pozemky byly přeměněny na park zřejmě ve druhé polovině 19. století, v souvislosti s poslední úpravou usedlosti. Při parcelaci pozemků ve 30. letech 20. století byly ohrazené pozemky usedlosti zachovány jako jeden celek, což dokládá orientační plán hlavního města Prahy s okolím z roku 1938. Hospodářská část usedlosti byla v 60. letech 20. století adaptována pro potřeby Ústavu experimentální botaniky AV ČR, v parku v západní části usedlosti bylo setřeno původní kompoziční schéma vloženými dětskými hřišti. K areálu Pernikářky historicky patří obytná budova (zámeček), bývalé hospodářské budovy, vjezdová brána s brankou, ohradní zeď s výklenkovou kapličkou, dvůr a rozlehlá zahrada usedlosti, která je vymezena ohradní zdí.

Předmětný objekt tvoří součást hospodářských budov. Dotčené bývalé hospodářské budovy uzavírají dvůr usedlosti na západní, severní a východní straně. Jednotlivé budovy na sebe navazují, střechy jsou sedlové, v nárožích zvalbené. Východně při ulici se nachází objekt bývalé stodoly se zazděným středním průjezdem v ose průčelí. Po stranách průjezdu a v nárožích je bosáž. Západní přízemní objekty mají půdní nadezdívku, vlevo ve dvorním průčelí je slepá arkáda. Interiéry jsou zaklenuty pruskými klenbami do pasů. Objekty mají většinou novodobé otvory vstupů a oken.

Obytný objekt (zámeček) čp. 59 je nemovitá kulturní památka (r. č. ÚSKP 40490/1-1486) a je hlavní budovou areálu původní barokní viniční usedlosti, jejíž název pochází z poloviny 17. století, kdy vinici vlastnil Václav Doležal, měšťan a perníkář na Starém Městě.

Usedlost Pernikářka s rozlehlou zahradou je cenným dokladem historického vývoje předměstské zástavby Prahy. Pernikářka představuje typický příklad předměstské viniční usedlosti a je výraznou místní dominantou.

Stavebně historický průzkum usedlosti Pernikářka, čp. 59 v k. ú. Praha - Dejvice, Na Pernikářce 15, Praha 6 (Ing. arch. Martin Líbal, 2/2012) v kapitole Architektonicko-památkové zhodnocení uvádí: „Jedná se o z celkového urbanistického hlediska velice zachovalou usedlost, která ilustruje podobu tohoto typu architektury. Zvláště hodnotná je obytná budova, zachovávající ve značné části podobu klasicistní usedlosti. Hodnota hospodářských budov je průměrná, ale západní a východní část mají hodnotu urbanisticko-historickou, neboť ilustrují stav, zachycený již na stabilním katastru.“

Na základě rozkladu, který podal vlastník areálu, byl rozhodnutím Ministra kultury čj. MK 34092/2016 OLP ze dne 18. 5. 2016 stanoven rozsah kulturní památky, který omezil soubor „usedlosti Pernikářka“ pouze na obytnou budovu čp. 59 na pozemku parc. č. 1272/2, bez stanovení ochranného pásma kulturní památky.

Před vydáním závazného stanoviska ověřil MHMP OPP na Ministerstvu kultury stav podnětu, podaného NPÚ ÚOP PR dne 5.10.2016 k doprohlášení usedlosti Pernikářka za kulturní památku v rozsahu jejího historického areálu pod čj. NPÚ-311/73661/2016. Ke dni 6.3.2017 nebylo zahájeno řízení o doprohlášení areálu za kulturní památku, tudíž nebylo možno k objektům přistupovat jako ke kulturním památkám ale pouze jako k objektům ležícím v ochranném pásmu Pražské památkové rezervace.

Navrhovaná demolice se nachází v lokalitě, která je součástí ochranného pásma památkové rezervace v hl. m. Praze (OP PPR), vyhlášeného rozhodnutím bývalého odboru kultury NV hl. m. Prahy čj. Kul/5-932/81 ze dne 19. 5. 1981 a jeho doplněním ze dne 9. 7. 1981, kterými se určuje ochranné pásmo a podmínky pro činnost v něm.

Cílem ochranného pásma je zajištění urbanistických a architektonických hodnot na území památkové rezervace před rušivými vlivy, vyvolanými stavebními změnami v jejím okolí, které by ohrozily tyto hodnoty, nebo porušily urbanistickou kompozici, měřítko, případně siluetu. Sledováno je působení stavebních souborů na terénních horizontech města, které se pohledově uplatňují ve vztahu k památkové rezervaci.

Předložený návrh je v souladu s režimem památkové ochrany stanoveným pro dané území, neboť realizace předloženého záměru neohrozí hodnoty památkové rezervace, tj. její urbanistickou kompozici, měřítko a siluetu.

Předložený „Stavebně technický průzkum objektu v ulici Na Pernikářce 59/15, Praha 6 – truhlárna“ (ČVUT v Praze, Kloknerův ústav, 4/2015) se týká pouze východní části komplexu hospodářských budov, který není předmětem návrhu na demolici.

Zamýšlená stavební činnost se má provádět na území s archeologickými nálezy a stavebník má tedy již od doby přípravy stavby oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, vůči Archeologickému ústavu. Stavebník je povinen umožnit Archeologickému ústavu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Jeho zajištění je nutno projednat v dostatečném předstihu před zahájením výkopových prací a stavební činnosti.

Podle § 29 odst. 2 písm. b), § 44a odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, § 136 odst. 1 a § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je toto závazné stanovisko úkonem učiněným dotčeným orgánem pro řízení vedené stavebním úřadem.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto závaznému stanovisku **nelze** v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, **podat samostatné odvolání**, neboť tento úkon není samostatným rozhodnutím. Pokud toto závazné stanovisko znemožňuje vyhovět výše uvedené žádosti, příslušný stavební úřad v souladu s ustanovením § 149 odst. 3 správního řádu nebude provádět další dokazování a žádost zamítne. **Až proti rozhodnutí příslušného stavebního úřadu je možné podat odvolání**, které umožní, aby bylo v souladu s ustanovením § 149 odst. 4 správního řádu přezkoumáno toto závazné stanovisko.

Mgr. Jiří Skalický
ředitel odboru

Rozdělovník:

- I. Doručuje se do vlastních rukou
Petr David, Voršilská 2085/3, 110 00 Praha 1
- II. Na vědomí
OVýs ÚMČ Praha 6
NPÚ HMP